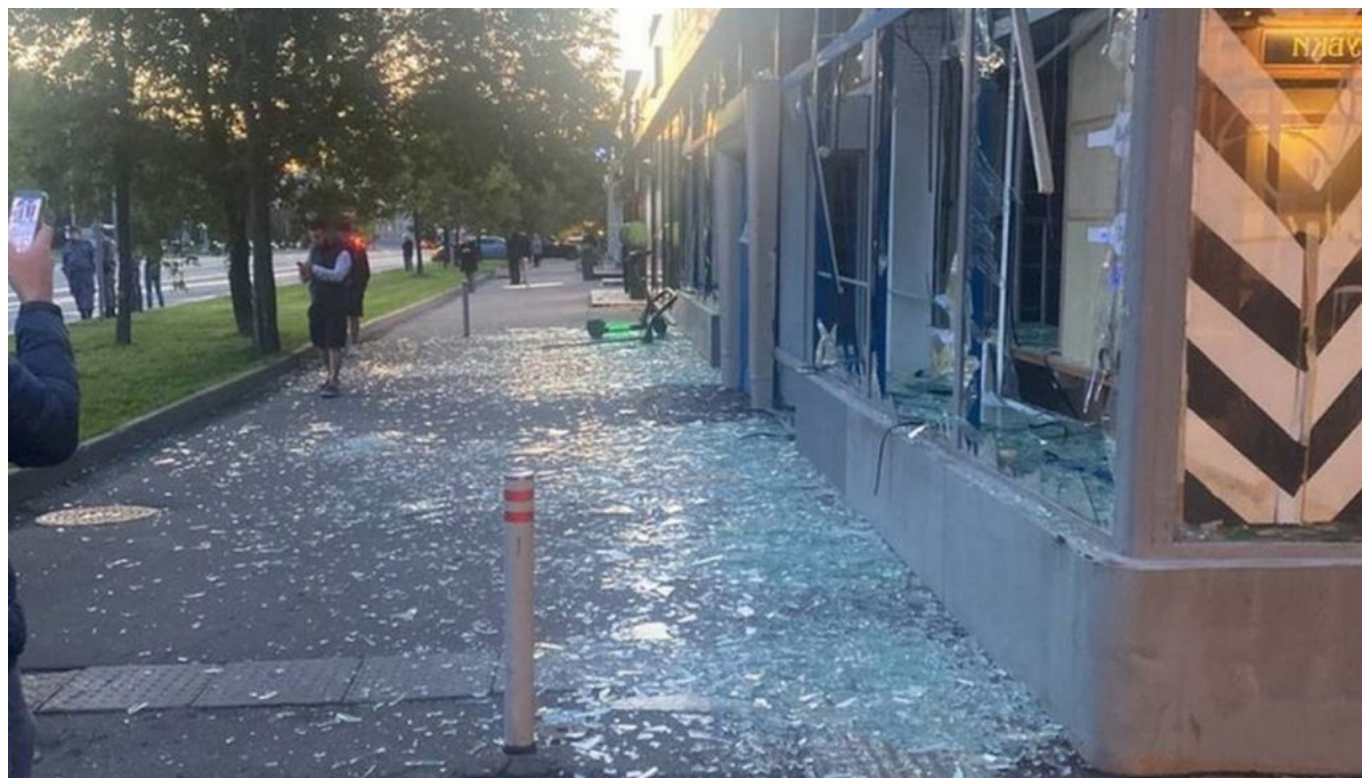

Vítejte v pekle, brzy nás čeká největší práce na světě! Ukrajinské drony proletěly až do Moskvy a Wagnerovci se chystají na největší práci, která brzy začne! Expresident Medveděv vyzval k nečekaným útokům na překvapivá místa!

- CZ24 News | 25. července 2023

RUSKO: V Rusku se začíná šířit nový vtip, za který můžete jít dokonce až do basy. **Víte, proč Vladimir Putin přes léto stěhuje prezidentský úřad z Kremlu do Petrohradu? Protože tam Ukrajinci zatím ještě nedostřelí...** Tenhle sarkastický vtip se šíří po ruských sítích již několik dní a bohužel, jeho pravdivost byla potvrzena opět v pondělí, když dva ukrajinské drony dopadly do centra Moskvy nedaleko ruského Ministerstva obrany.

Oba drony proletěly z Ukrajiny bez problémů až do centra Moskvy, kde je zachytila elektronická protivzdušná obrana, která nad drony převzala radiové řízení a navedla je k zemi. Ukrajinci k ovládání dronů na dlouhé vzdálenosti používají západní satelitní komunikaci, kterou Ruská armáda umí rušit a drony tak dopadly do ulic a pouze způsobily drobné materiální škody. Problém je ale někde úplně jinde.

Dron způsobil drobné škody na výlohách obchodů

Ukrajinci zatím útočí na Moskvu jen primitivními drony, a to proto, že nemají k dispozici zatím rakety delšího doletu. Vzdálenost ze severovýchodu Ukrajiny do Moskvy je zhruba 450 kilometrů vzdušnou čarou a USA zatím nechtěly Kyjevu dodat rakety ATACMS pro systémy HIMARS, které mají podle

konfigurace škálovatelný dostřel 300 až 500 km. Jakmile Ukrajinci dostanou tyto rakety, začnou je okamžitě střílet na Moskvu, bez ohledu na sliby, že na Rusko je střílet nebudou.

Nic z toho samozřejmě Kyjev nesplní, protože jakmile tyto rakety dostane, začnou padat na Moskvu. A rakety už opravdu nejsou drony, které lze zneškodnit zarušením ovládacího signálu. Kyjev prostě zjistil, že Ruskou armádu na frontě porazit nedokáže, ale může se pokusit o destabilizaci a porážku ruského režimu. Terorismus je totiž dvousečná zbraň.

Medveděv vyzval k útokům na infrastrukturu Ukrajiny, která ještě nebyla terčem úderů

Na jedné straně veřejnost teroristy odsoudí. Na straně druhé se ale rozvine kritika proti vládě, že není schopna tyto útoky zastavit. Raketa explodující přímo v Kremlu je pouze otázkou času. Stejně tak raketa, která vybuchne v centru Moskvy na nějaké tržnici. Ruská PVO obrana je velice tence roztáhnutá po celé frontě a uvnitř v Rusku chybí PVO systémy. Chybí dokonce i na Krymu, kde došlo k úspěšnému úderu hladinovým dronem AFU proti Kerčskému mostu.

Dmitrij Medveděv

Námořní obrana Krymu neměla na otevřeném moři dostatečný počet hlídkových člunů, které by zavčas hladinový dron zaznamenaly. Projít ruskou obranou tak není nemožné a vždycky se najde někde nějaké místo, kudy budou moci Ukrajinci udeřit na ruské cíle, a to i hluboko ve vnitrozemí. Dmitrij Medveděv to naprosto dokonale vystihl v pondělí na svém Telegramu [\[1\]](#), jak nás do redakce upozornilo hned několik čtenářů.

Náš nepřítel není úspěšný v protiofenzivních operacích. Proto potřebujeme informační vítězství. I kdyby byla prázdná a iracionální. Proto jsou pro nacisty a jimi naverbované obyvatelstvo přijatelné i údery na civilní objekty. Mnozí Ukroimbecilové z nich mají upřímnou radost. Tím spíše, že míra napětí v ukrajinské společnosti roste. Část obyvatelstva je sice vystrašená, ale ještě neztratila schopnost myslet. A jejich páni na Západě jsou netrpěliví: kde je konečně ta vaše zasraná peremoga?

Proto si banderovští parchanti pro své podlé údery stále častěji vybírají mírumilovné, civilní cíle. Na to by měl být každý připraven.

A my si musíme pro své údery vybírat nekonvenční cíle. Nejen skladovací zařízení, energetické uzly a ropné sklady. Existují i další místa, kde nás zatím nečekají. A kde bude účinek velmi významný.

Přesně tak, páníčkové Ukrajiny na Západě jsou více a více znepokojení tím, jak světová veřejnost a stále více významných osobností západní politiky, vědy a žurnalistiky začíná odkrývat skutečnou podstatu toho, kdo vlastně vyprovokoval Rusko k invazi na Ukrajinu. Rusko je v současné situaci v pozici, že nemůže být poraženo, ale současně Kreml nemůže za současné situace a se současným počtem vojáků realizovat stanovené cíle SVO na Ukrajině. Demilitarizace Ukrajiny je vyloučená, protože sorry jako, ale Ukrajina je dnes napěchována tolika zbraněmi, že víc jich má už fakt jenom to Rusko.

Kdo vyprovokoval Rusko k invazi na Ukrajinu?

A pokud jde o denacifikaci, o tom si Kreml může nechat jenom zdát, zejména v situaci, kdy Putinův kámoš Erdogan propustil nácky z Azova zpátky domů na Ukrajinu. Ukrajinci si malují trámové kříže Wehrmachtu na Leopardy a obrněnce Bradley, zatímco na Ukrajině režim odstraňuje pomníky z dob Sovětského svazu. Co tedy Rusko v SVO teď sleduje? Nejprve si ocitujeme kus článku [\[2\]](#) Jeffreyho Sachse z května tohoto roku. Je to pár odstavců o tom, co bylo příčinou války na Ukrajině. Sachs de facto cituje a opakuje stanoviska z mých článků a postojů, ale je dobré si to shrnout:

George Orwell v knize 1984 napsal, že *“kdo ovládá minulost, ovládá budoucnost, kdo ovládá přítomnost, ovládá minulost”*. Vlády neúnavně pracují na tom, aby zkreslily vnímání minulosti veřejností. Pokud jde o válku na Ukrajině, Bidenova administrativa opakovaně a nepravdivě tvrdila, že válka na Ukrajině začala nevyprovokovaným útokem Ruska na Ukrajinu 24. února 2022. Ve skutečnosti byla válka vyprovokována ze strany USA způsobem, který přední američtí diplomaté předvíдали po celá desetiletí před jejím vypuknutím, což znamená, že válce bylo možné zabránit a nyní by měla být zastavena prostřednictvím jednání.

Uvědomění si, že válka byla vyprovokována, nám pomůže pochopit, jak ji zastavit. Neospravedlňuje to však ruskou invazi. Mnohem lepším přístupem Ruska mohlo být zintenzivnění diplomacie s Evropou a nezápadním světem, aby vysvětlilo a postavilo se proti americkému militarismu a unilateralismu. Ve skutečnosti je neúnavné americké úsilí o rozšíření NATO široce odmítáno po celém světě, takže by ruská diplomacie byla pravděpodobně účinnější než válka.

Bidenův tým neustále používá slovo *“nevyprovokovaná”*, naposledy v Bidenově hlavním projevu [\[3\]](#) k prvnímu výročí války, v nedávném prohlášení NATO [\[4\]](#) a v posledním prohlášení G7 [\[5\]](#). Bidenovi nakloněná mainstreamová média jednoduše papouškují Bílý dům. Hlavním viníkem je deník The New York Times, který invazi označil za *“nevyprovokovanou”* nejméně 26krát, a to v pěti úvodnících, čtrnácti názorových sloupcích autorů NYT a sedmi příspěvcích hostů!

Ve skutečnosti šlo o dvě hlavní americké provokace. První byl záměr USA rozšířit NATO na Ukrajinu a Gruzii s cílem obklíčit Rusko v černomořské oblasti zeměmi NATO (Ukrajina, Rumunsko, Bulharsko, Turecko a Gruzie, v pořadí proti směru hodinových ručiček). Druhým byla role USA při nastolení rusofobního režimu na Ukrajině násilným svržením proruského ukrajinského prezidenta Viktora Janukovyče v únoru 2014. Střelecká válka na Ukrajině začala Janukovyčovým svržením před devíti lety, nikoliv v únoru 2022, jak by nás chtěla přesvědčit vláda USA, NATO a vedoucí představitelé G7.

Klíčem k míru na Ukrajině jsou jednání založená na neutralitě Ukrajiny a nerozšiřování NATO.

Biden a jeho zahraničněpolitický tým odmítají o těchto kořenech války diskutovat. Jejich uznání by podkopalo administrativu třemi způsoby. Zprv by to odhalilo skutečnost, že válce bylo možné předejít nebo ji včas zastavit, a ušetřit tak Ukrajině její současnou devastaci a USA více než 100 miliard dolarů na dosavadních výdajích. Zadruhé by odhalila osobní roli prezidenta Bidena ve válce, který se podílel na svržení Janukovyče a předtím jako věrný podporovatel vojensko-průmyslového komplexu a velmi brzký zastánce rozšíření NATO. Zatřetí by to Bidena přimělo zasednout k jednacímu stolu, což by podkopalo pokračující snahu administrativy o rozšíření NATO.

Archivy [5] nezvratně ukazují, že vlády USA a Německa opakovaně slibovaly sovětskému prezidentovi Michailu Gorbačovovi, že se NATO nepohne „ani o píď na východ“, když Sovětský svaz rozpustí vojenskou alianci Varšavské smlouvy. Přesto USA začaly plánovat rozšíření NATO již na počátku 90. let, tedy mnohem dříve, než se Vladimír Putin stal ruským prezidentem. V roce 1997 expert na národní bezpečnost Zbigniew Brzezinski s pozoruhodnou přesností vytyčil [6] časový plán rozšiřování NATO.

Američtí diplomaté i ukrajinští představitelé dobře věděli, že rozšíření NATO může vést k válce. Velký americký učenec a státník George Kennan označil rozšíření NATO za „osudovou chybu“ a v deníku New York Times napsal [7]: *“Lze očekávat, že takové rozhodnutí roznítí nacionalistické, protizápadní a militaristické tendence v ruském mínění, bude mít nepříznivý vliv na rozvoj ruské demokracie, obnoví atmosféru studené války ve vztazích mezi Východem a Západem a podnítí ruskou zahraniční politiku směrem, který nám rozhodně není po chuti.”*

Ministr obrany za prezidenta Billa Clintona William Perry zvažoval rezignaci na protest proti rozšíření NATO. Při vzpomínce na tento zásadní okamžik v polovině 90. let Perry v roce 2016 řekl [8] následující: *“První akcí, která nás skutečně nasměrovala špatným směrem, bylo, když se NATO začalo rozšiřovat a přibralo východoevropské země, z nichž některé hraničily s Ruskem. V té době jsme s Ruskem úzce spolupracovali a oni si začínali zvykat na myšlenku, že by NATO mohlo být spíše přítelem než nepřítelem ... ale bylo jim velmi nepříjemné mít NATO přímo u svých hranic a důrazně nás žádali, abychom v tom nepokračovali.”*

V roce 2008 poslal tehdejší velvyslanec USA v Rusku a nynější ředitel CIA William Burns do Washingtonu telegram [9], v němž podrobně varoval před vážnými riziky rozšíření NATO: *“Aspirace Ukrajiny a Gruzie na členství v NATO se nejen dotýkají nervů v Rusku, ale vyvolávají vážné obavy z důsledků pro stabilitu v regionu. Rusko nejenže vnímá obklíčení a snahy o oslabení ruského vlivu v regionu, ale obává se také nepředvídatelných a nekontrolovatelných důsledků, které by vážně ovlivnily ruské bezpečnostní zájmy. Podle odborníků se Rusko obává zejména toho, že silné rozpory na Ukrajině ohledně členství v NATO, kdy je velká část etnicky ruské komunity proti členství, by mohly vést k velkému rozkolu, který by zahrnoval násilí nebo v nejhorším případě občanskou válku. V takovém případě by se Rusko muselo rozhodnout, zda zasáhne, což je rozhodnutí, kterému nechce čelit.”*

Ukrajínští představitelé jasně věděli, že tlak na rozšíření NATO o Ukrajinu by znamenal válku. **Bývalý Zelenského poradce Oleksij Arestovyč v rozhovoru z roku 2019 prohlásil [10], “že naší cenou za vstup do NATO je velká válka s Ruskem”.**

V letech 2010-2013 Janukovyč v souladu s ukrajinským veřejným míněním prosazoval neutralitu. USA tajně pracovaly na svržení Janukovyče, jak je názorně zachyceno na nahrávce [11] tehdejší náměstkyně ministra zahraničí USA Victorie Nulandové [12] a velvyslance USA Geoffreyho Pyatta, kteří několik týdnů před násilným svržení Janukovyče plánovali vládu po Janukovyčovi. Nulandová v hovoru jasně říká, že úzce koordinovala svou činnost s tehdejším viceprezidentem Bidenem a jeho poradcem pro národní bezpečnost Jakem Sullivanem, tedy se stejným týmem Biden-Nulandová-Sullivan, který je nyní v centru politiky USA vůči Ukrajině.

Po svržení Janukovyče vypukla válka v Donbasu, zatímco Rusko si nárokovalo Krym. Nová ukrajinská vláda požádala o členství v NATO a USA vyzbrojily a pomohly restrukturalizovat ukrajinskou armádu, aby byla interoperabilní s NATO. V roce 2021 se NATO [13] a Bidenova administrativa [14] důrazně přihlásily k budoucnosti Ukrajiny v NATO.

Bezprostředně před ruskou invazí bylo rozšíření NATO v centru pozornosti. Putinův návrh smlouvy [15] mezi USA a Ruskem (17. prosince 2021) vyzýval k zastavení rozšiřování NATO. (Pozn. české překlady dokumentů jsme u nás publikovali [zde](#).) Na zasedání ruské Rady národní bezpečnosti 21. února 2022 [16] představitelé Ruska označili rozšíření NATO za příčinu války. Ve svém projevu k národu [17] toho dne Putin prohlásil rozšíření NATO za hlavní důvod invaze.

Historik Geoffrey Roberts nedávno napsal [18]: *“Mohla válce zabránit dohoda mezi Ruskem a Západem, která by zastavila rozšiřování NATO a neutralizovala Ukrajinu výměnou za pevné záruky ukrajinské nezávislosti a suverenity? Dost možná.”* V březnu 2022 Rusko a Ukrajina oznámily pokrok směrem k rychlému vyjednání ukončení války na základě neutrality Ukrajiny. Podle Naftaliho Bennetta [19], bývalého izraelského premiéra, který byl zprostředkovatelem, byla dohoda blízko dosažení, než ji USA, Velká Británie a Francie zablokovaly.

Zatímco Bidenova administrativa prohlašuje, že ruská invaze byla nevyprovokovaná, Rusko v roce 2021 usilovalo o diplomatické možnosti, aby se vyhnulo válce, zatímco Biden diplomacii odmítl a trval na tom, že Rusko nemá v otázce rozšíření NATO vůbec co mluvit. A Rusko prosazovalo diplomacii v březnu 2022, zatímco Bidenův tým opět blokoval diplomatické ukončení války.

Když si uvědomíme, že otázka rozšíření NATO je v centru této války, pochopíme, proč americké zbraně tuto válku neukončí. Rusko bude eskalovat podle potřeby, aby zabránilo rozšíření NATO o Ukrajinu. Klíčem k míru na Ukrajině jsou jednání založená na neutralitě Ukrajiny a nerozšiřování NATO. Trvání Bidenovy administrativy na rozšíření NATO o Ukrajinu učinilo z Ukrajiny oběť chybně koncipovaných a nedosažitelných vojenských aspirací USA. Je čas zastavit provokace a zahájit jednání o obnovení míru na Ukrajině.

Toto zhodnocení Jeffreyho Sachse je naprosto přesné. Zejména v závěru doslova cituje můj názor na speciální vojenskou operaci na Ukrajině ve světle jejího prodlužování. Co ovšem v Sachsově pojednání chybí, to je samotný popis toho, jak bude ze strany Ruska vypadat eskalace války na Ukrajině. Lukašenkova návštěva v Petrohradu [20] a jeho výroky o snaze PMC Wagner Group vtrhnout do Polska naznačují, že Rusko počítá s vypuknutím krize v Bělorusku příští rok během parlamentních voleb.

Špačci na bruselských střeších už mnoho měsíců pyskují, že EU a zejména Polsko musí pomoci běloruské opozici, aby svrhla Lukašenkovu vládu. A je prakticky jisté, že jednotky běloruské opozice cvičené ve výcvikových táborech na západě Ukrajiny budou mít za úkol příští rok provést v Bělorusku převrat. Kreml si nemůže dovolit ztratit Minsk, aby se k moci dostala nepřátelská a pro-západní loutková vláda té marionety Tichanovské.

Wagnerovci se chystají na největší práci, která brzy začne!

Takže pokus o převrat bude útokem na Bělorusko, půjde o povstalce vycvičené na Ukrajině a Minsk tak bude od toho okamžiku ve stavu napadení a bude ve válce s Ukrajinou. Jenže, Kreml nemusí a zřejmě nechce nechat zajít situaci tak daleko a uvažuje, že než čekat na útok běloruských povstalců na Lukašenka, že bude lepší udeřit jednotkami Wagner proti překladištím zbraní v Polsku. V takovém okamžiku by se karta obrátila a západ by přestal mít čas na nějaké běloruské opozičníky a na jejich podporu, protože virtuosové od Wagnera by začali vyhrávat v Rzeszowě, začali by vyhazovat do povětří železnice vedoucí na Ukrajinu, vlaky, silniční mosty atd.

Jevgenij Prigožin a Dmitrij Utkin

Toto by byla přitom eskalace vedená Prigožinem jako manažerem a Dmitrijem Utkinem jako vrchním velitelem Wagnerovců, přičemž Rusko by s tím nemělo nic společného. Jestli by někdo s tím měl něco společného, byl by to Lukašenko, na kterého by spadla kritika, že nedokázal Wagnerovce udržet na uzdě a oni se mu vymkli z pod kontroly a vtrhli do Polska. Wagnerovci nepřišli do Běloruska, aby dělali Lukimu ochranku u parlamentních voleb příští rok. To je nesmysl. Wagnerovci mají děsivý úkol a jak teď pronesl v projevu k žoldákům PMC Wagner jejich velitel Dmitrij Utkin, tak jim řekl: *“Vítejte v pekle! Teprve teď to začne!”*

Dmitrij Utkin: Vítejte v pekle!

Jistě nemluvil o pekle v podobě uličních hlídek a kontroly dokladů během voleb v Bělorusku příští rok. Ani tím nemyslel tzv. krycí historku o výcviku běloruských vojsk. Když podplukovník Utkin mluví o pekle, je jasné, že mluví o operacích na území NATO, o operacích proti polské a ve východním Polsku rozmístěné americké armádě. Přesně to by bylo peklo.

Na dočasné wagnerovské základně v Osipoviči ve středním Bělorusku bylo 18. července uvítání vojáků PMC Wagner [21] šéfem Jevgenijem Prigožinem a velitelem Dmitrijem Utkinem. Zatímco Prigožin mluvil v obecné rovině, že nová cesta Wagnerovců vede do Afriky, ale brzy se možná vrátí do SVO na Ukrajině v době, kdy nebudou nuceni k tomu, aby se museli za sebe stydět, tak naproti tomu Utkin si nebral servítky a rovnou naznačil, co bude úkolem Wagnerovců v nejbližší době. Nastoupil před vojáky a představil se:

Dmitrij Utkin: *Ano, pokud jste to ještě neuhodli, jsem “Wagner”.*

Velitelé, kteří... [Potlesk.] Většina z vás mě zná a já většinu z vás znám osobně. Všem moc děkuji za práci, kterou jsme odvedli. Právě díky této práci, sakra... hřmělo jméno “PMC Wagner” po celém

světě! Děkuji vám všem!

*Lidi, moc vám děkuji. **Tohle není konec, tohle je jen začátek největší práce na světě, která bude brzy vykonána!** A, no... [anglicky] **"Welcome to hell!"** (Vítejte v pekle). Děkuji vám, lidi! To je vše, lidi, hodně štěstí! Děkuji vám!*

Pokud se zamyslíte, co je ten začátek největší práce na světě, která podle Utkina bude brzy vykonána, rozhodně tím nemyslel nějakou misi v nějaké banánové republice v Africe. To by s veškerou úctou nebylo takto dramaticky oznamováno před nastoupenými oddíly PMC Wagner. Dmitrij Utkin je tím, kdo velí bojovým operacím PMC Wagner, přičemž Prigožin bývá často zaměňován za velitele Wagnerovců, ale to je omyl.

Prigožin je šéf PMC Wagner, je to generální manažer organizační struktury Wagnerovců. Stará se o peníze, zásobování, zbraně, výplaty, politickou podporu, lobbying a rovněž shání kontrakty. Všechno samozřejmě skrze Kreml a jeho alma mater *Zlatou pagodu* v Moskvě. Velitelem vojsk PMC Wagner je ale podplukovník Utkin. Pokud tedy dojde k eskalaci ze strany Ruska, bude u toho Wagnerova skupina. O tom už není pochyb. A v tom případě se brzy dozvíme, co to bude za největší konkrétní práci na světě, která bude brzy vykonána.

-VK-

Šéfredaktor AE News

[ZDROJ](#)